

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Коломойського Ігоря Валерійовича щодо
відповідності Конституції України (конституційності) частини першої
статті 353 Цивільного процесуального кодексу України**

Київ
30 вересня 2026 року
№ 247-3(I)/2026

Справа № 3-237/2026(484/26)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України
у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого,
Олійник Алли Сергіївни – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного
провадження у справі за конституційною скаргою Коломойського Ігоря
Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності)
частини першої статті 353 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Олійник А.С. та дослідивши матеріали
справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Коломойський І.В.
із клопотанням перевірити на відповідність Конституції України
(конституційність) частину першу статті 353 Цивільного процесуального
кодексу України (далі – Кодекс).

У частині першій статті 353 Кодексу визначено перелік ухвал суду першої інстанції, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку окремо від рішення суду.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Шевченківський районний суд міста Києва протокольною ухвалою від 9 квітня 2026 року відмовив у задоволенні клопотання Коломойського І.В. про долучення доказів до матеріалів справи.

Київський апеляційний суд ухвалою від 23 квітня 2026 року апеляційну скаргу Коломойського І.В. на протокольну ухвалу Шевченківського районного суду міста Києва від 9 квітня 2026 року про відмову у долученні доказів до матеріалів справи повернув.

Верховний Суд ухвалою від 4 червня 2026 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Коломойського І.В. на ухвалу Київського апеляційного суду від 23 квітня 2026 року.

Верховний Суд вважає, що оскільки „ухвала суду першої інстанції про відмову у долученні доказів до матеріалів справи не підлягає апеляційному оскарженню окремо від рішення суду“, то „суд апеляційної інстанції дійшов обґрунтованого висновку про наявність передбачених пунктом 4 частини п'ятої статті 357 ЦПК України підстав для повернення апеляційної скарги особі, яка її подала“.

3. Коломойський І.В. стверджує, що оспорювані приписи Кодексу звужують „зміст та обсяг конституційного права особи на судовий захист і на оскарження в суді акта органу державної влади, що є несумісним із частинами першою і другою статті 55 Конституції України“.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на приписи Конституції України, Кодексу, практику Європейського суду з прав людини, рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у його справі.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що суб'єкт права на конституційну скаргу не навів аргументів на підтвердження того, що застосування оспорюваних приписів Кодексу в остаточному судовому рішенні в його справі призвело до порушення його прав, а лише висловив незгоду із судовими рішеннями в його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що висловлення незгоди із судовими рішеннями не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів закону [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018, від 23 лютого 2022 року № 5-у(II)/2022, від 7 вересня 2022 року № 5-уп(II)/2022].

Наведене свідчить про те, що конституційна скарга Коломойського І.В. не відповідає вимогам статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону

України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломойського Ігоря Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 353 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**